

3133 3. Beh. af Lovf. ang. Medb. af Ronc. figt. til at tilv. Dampfærgef. mell. Sjæll. og Sverig. 3134

Judenrigsministeren: Jeg kan ikke have Noget imod det Forslag, som er stillet under Nr. 1, men det være mig tilladt at sige et Par Ord i Anledning af den ærede Ordførers Udtalelser. Jeg forstaaer nemlig ikke ganske, at Tanken i Forslaget er den samme som Tanken i det Forslag, der forelaa ved 2den Behandling, thi jeg forstod dengang den ærede Ordførers Udtalelser, som om man i alle andre Tilfælde vilde have Reglen opretholdt, og i saa Tilfælde siger jeg, at det hellere maa staa i Loven end gjøres afhængig af Indenrigsministeren. Derjom jeg derimod den Gang har forstaaet den ærede Ordførers Udtalelser urigtig, idet hans Mening var, at det i alle Tilfælde skulde afhænge af Indenrigsministeren, hvorvidt han vilde gjøre Undtagelse eller ikke, vilde der fra min Side heller ikke forrige Gang have været noget i Veien for, at Paragrafen gik ud. Jeg har da ikke forstaaet Meningen af det Forslag, der forelaa til 2den Behandling om, at Paragrafen skulde udgaa. Foraa vidt det altsaa er Tilfældet, at man i alle andre Tilfælde vil have dette fastholdt som Regel, saa er det rigtigt, at det staa i Loven. At man i nærværende Tilfælde vil gjøre en Undtagelse, kan jeg ikke have det Mindste imod, og jeg tiltræder derfor det stillede Forslag. — Svad Forslaget under Nr. 2 angaar, da tiltræder jeg ligeledes dette og erkjender, at det indeholder en Forbedring. Jeg tror, at det svarer mere til Forholdene, som de ere, og mere til den Tanke, som Lovforslaget har udtrykt, idet man ikke har villet give Vedkommende en Begunstigelse i det ene Tilfælde fremfor i det andet. Jeg tror derfor, at det er rigtigt at nedfætte Bederlaget fra det 25-dobbelte til det 20-dobbelte, og jeg tiltræder altsaa Forslaget derom.

Octavius Hansen: Med Hensyn til Forslaget under Nr. 2, som er fremkommet paa Foranledning af det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgfreds (Amsjer) og blev antydet ved 2den Behandling, skal jeg tillade mig at meddele, at vi i det Udvalg, der er nedsat for at behandle de to Jernbanelove, have overvejet, om det vilde være det Rigtige netop at sætte et fast Tal som Æquivalent for Jernbanernes Indløsning, og der synes i Udvalget at være en Del Stemning for ikke at fastslaa et saadant bestemt Tal, men derimod lade Bederlagets Størrelse være afhængig af fgl. Obligationers Kurs paa Indløsningsstiden. Vi have imidlertid ikke endnu taget nogen Beslutning i saa Henseende, idet vi forinden ønskede at

konferere med den høitærede Minister om, hvorvidt han vilde tiltræde et Forslag, hvorefter altsaa Indløsningssummen i de Tilfælde, hvor Jernbanerne ere i Hænderne paa private Personer eller Aktieselskaber, skulde fastsættes efter Banernes Udbytte i de 3 sidste Aar i Forhold til fgl. Obligationers Kurs paa Indløsningsstiden. Vi have derfor heller ikke villet stille noget Ændringsforslag i den Retning ved den foreliggende Lovs 3die Behandling; men saafremt den høitærede Minister maatte finde, at vor Tanke er rigtig, vil der jo altid være Tid til i alt Fald i det andet Thing at slaa den fast og saa i denne Lov. Svad der taler imod at sætte et bestemt Tal, er den fuldstændige Uvished om, hvorledes Rentefoden vil stille sig i 1895. At det 25-dobbelte vistnok vil være for høit, er jeg overbevist om, men hvorvidt det 20-dobbelte netop vil være det Passende, kan man jo ikke have nogen Mening om. Ved derimod at tage de fgl. Obligationers Kurs til den Tid, vil man vistnok saa nogenlunde angive den virkelige Rentefod. — Med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 1 skal jeg tillade mig at bemærke, at Forslaget jo sidste Gang paa en Maade blev anerkjendt af Thinget derved, at man fastholdt Bestemmelsen om Jernbåndet som Betingelse for at kunne være Embedsmand eller Bestillingsmand ved de her nævnte Selskaber. Paa den anden Side blev det vistnok ogsaa erkjendt, at specielt i det foreliggende Tilfælde, hvor der i saa høit Grad tales om internationale Selskaber og navnlig om vore Naboer paa den anden Side af Sundet, som vi ikke kunne have Noget imod at se anbragte i en eller anden Bestilling her i Landet, vilde der være god Anledning til at gjøre en Undtagelse fra Reglen. Det er denne Betragtning, som har motiveret Fremkomsten af Forslaget, og da den høitærede Minister har tiltraadt det, haaber jeg ogsaa, at det høie Thing vil vedtage det. — Medens jeg har Ordet vil jeg tillade mig at rette et Spørgsmaal til den høitærede Minister. Jeg vil spørge, om jeg har opfattet hans Udtalelse rigtig ved 2den Behandling, saaledes, at Meningen deraf er den, at der kun vil blive givet Koncession til et af de to Dampfærgeføretagender, der skulle udmunde ved Kjøbenhavn, saa at der altsaa ikke kan være Tale om at give Koncession til to konkurrerende Selskaber, og navnlig, at der ikke vil blive givet Koncession til den under Nr. 2 nævnte Forbindelse, indtagen foraa vidt det ikke lykkes at tilvejebringe den fornødne Kapital til Realisation af det under Nr. 1 opførte Føretagende.